Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 8ης Μαΐου 2025 *

«Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β' – Διαδικασίες για τη χορήγηση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Παράταση της εξάμηνης προθεσμίας εξετάσεως αποφασισθείσα από την αποφαινόμενη αρχή – Μεγάλος αριθμός αιτήσεων διεθνούς προστασίας οι οποίες υποβάλλονται ταυτόχρονα – Έννοια – Συνεκτίμηση άλλων περιστάσεων»

Στην υπόθεση C-662/23 [Zimir] [i],

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2023, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Νοεμβρίου 2023, στο πλαίσιο της δίκης

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

κατά

X,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. L. Arastey Sahún, πρόεδρο τμήματος, Δ. Γρατσία, E. Regan, J. Passer (εισηγητή) και B. Smulders, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: L. Medina

γραμματέας: A. Lamote, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Οκτωβρίου 2024,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– ο X, εκπροσωπούμενος από τον M. F. Wijngaarden, advocaat, και τη S. Rafi, εμπειρογνώμονα,

– η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. K. Bulterman και A. Hanje,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

[i] Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

– η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Edelmannová και από τους M. Smolek και J. Vláčil,

– η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον R. Bénard, τις B. Dourthe και O. Duprat-Mazaré και από τον B. Fodda,

– η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη Zs. Biró-Tóth και τον M. Z. Fehér,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις A. Azema, A. Baeckelmans, F. Blanc και S. Van den Bogaert,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60), σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

2 Η ως άνω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Υφυπουργού Δικαιοσύνης και Ασφάλειας, Κάτω Χώρες) και του X, υπηκόου τρίτης χώρας, σχετικά με το ότι ο πρώτος δεν έλαβε απόφαση εντός της εκ του νόμου προβλεπόμενης εξάμηνης προθεσμίας επί της αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 18 της οδηγίας 2013/32 έχουν ως εξής:

«(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να καταβληθεί προσπάθεια για τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, με βάση την πλήρη και συνολική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951 [*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 189, σ. 150, αριθ. 2545 (1954)], όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 (“σύμβαση της Γενεύης”), επιβεβαιώνοντας έτσι την αρχή της μη επαναπροώθησης και διασφαλίζοντας ότι κανείς δεν αποστέλλεται πίσω σε μέρος όπου θα υφίστατο διώξεις.

[…]

(18) Είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων διεθνή προστασία να λαμβάνεται απόφαση επί των αιτήσεων το συντομότερο δυνατό, με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.»

4 Το άρθρο 1 της οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σκοπός», ορίζει τα εξής:

«Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση κοινών διαδικασιών για τη χορήγηση και ανάκληση της διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9)].»

5 Το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Υπεύθυνες αρχές», ορίζει στην παράγραφο 1 τα ακόλουθα:

«Για όλες τις διαδικασίες, τα κράτη μέλη ορίζουν αποφαινόμενη αρχή υπεύθυνη για τη δέουσα εξέταση των αιτήσεων βάσει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στην εν λόγω αρχή τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένου επαρκούς και ικανού προσωπικού, για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.»

6 Το άρθρο 31 της οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασία εξέτασης», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου ΙΙ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατό με την επιφύλαξη κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται εντός έξι μηνών από την κατάθεση της αίτησης.

Όταν αίτηση υπόκειται στη διαδικασία του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31)], η προθεσμία των έξι μηνών αρχίζει από τη στιγμή κατά την οποία ορίζεται ένα κράτος μέλος ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, ο αιτών βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους και τον έχει αναλάβει η αρμόδια αρχή.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την προθεσμία των έξι μηνών που ορίζεται στην παρούσα παράγραφο για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από εννέα επιπλέον μήνες, σε περιπτώσεις στις οποίες:

[…]

β) μεγάλος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών αιτούνται ταυτόχρονα διεθνή προστασία, γεγονός που καθιστά στην πράξη πολύ δύσκολη την ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών·

[…]

Κατ’ εξαίρεση, τα κράτη μέλη, σε δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, υπερβαίνουν τις προθεσμίες της παρούσας παραγράφου κατά τρεις μήνες το πολύ, εφόσον είναι απαραίτητο για την κατάλληλη και πλήρη εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

[…]

5. Εν πάση περιπτώσει, τα κράτη μέλη ολοκληρώνουν τη διαδικασία εξέτασης το αργότερο εντός 21 μηνών μετά την κατάθεση της αίτησης.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν δεν μπορεί να ληφθεί απόφαση εντός εξαμήνου, ο ενδιαφερόμενος αιτών:

α) ενημερώνεται σχετικά με την καθυστέρηση· και

β) λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεως, πληροφορίες σχετικά με τους λόγους της καθυστέρησης και τον χρόνο κατά τον οποίο αναμένεται η απόφαση επί της αιτήσεώς του.

[…]»

Το ολλανδικό δίκαιο

7 Το άρθρο 42 του Vreemdelingenwet 2000 (νόμου του 2000 περί αλλοδαπών), της 23ης Νοεμβρίου 2000 (Stb. 2000, αριθ. 495), προβλέπει τα εξής:

«1. Η απόφαση επί της αίτησης για τη χορήγηση της άδειας προσωρινής διαμονής που μνημονεύεται στο άρθρο 28 ή της άδειας διαμονής απεριόριστης διάρκειας που μνημονεύεται στο άρθρο 33 εκδίδεται εντός έξι μηνών από την υποβολή της αίτησης.

[…]

4. Η μνημονευόμενη στην παράγραφο 1 προθεσμία δύναται να παραταθεί για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από εννέα επιπλέον μήνες, σε περίπτωση κατά την οποία:

[…]

b. η ταυτόχρονη υποβολή αιτήσεων από μεγάλο αριθμό αλλοδαπών καθιστά ιδιαιτέρως δυσχερή στην πράξη την ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, ή

[…]».

8 Στις 21 Σεπτεμβρίου 2022 ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας εξέδωσε, βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 4, στοιχείο b), του νόμου του 2000 περί αλλοδαπών, με το οποίο μεταφέρεται στην ολλανδική έννομη τάξη το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, την Besluit houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 (απόφαση περί τροποποιήσεως της εγκυκλίου του 2000 περί αλλοδαπών, στο εξής: WBV 2022/22), η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 27 Σεπτεμβρίου 2022. Με τη WBV 2022/22, ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας παρέτεινε κατά εννέα μήνες την εκ του νόμου προβλεπόμενη

εξάμηνη προθεσμία για την εξέταση αιτήσεων άδειας προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου. Η απόφαση αυτή ισχύει για όλες τις αιτήσεις οι οποίες υποβλήθηκαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2023 και των οποίων η προθεσμία εξετάσεως δεν είχε εκπνεύσει στις 27 Σεπτεμβρίου 2022.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

9 Στις 10 Απριλίου 2022 ο X, Τούρκος υπήκοος, υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στις Κάτω Χώρες.

10 Στις 21 Σεπτεμβρίου 2022 ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας εξέδωσε τη WBV 2022/22, βάσει της οποίας παρατάθηκε κατά εννέα μήνες η εκ του νόμου προβλεπόμενη εξάμηνη προθεσμία για την εξέταση αιτήσεων άδειας προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου.

11 Στις 13 Οκτωβρίου 2022 ο X απηύθυνε έγγραφο οχλήσεως στον Υφυπουργό Δικαιοσύνης και Ασφάλειας, καθόσον δεν είχε ληφθεί απόφαση εντός της εξάμηνης προθεσμίας.

12 Δεδομένου ότι ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας δεν εξέδωσε απόφαση εντός των δύο εβδομάδων που έπονταν της ανωτέρω οχλήσεως, ο X άσκησε προσφυγή ενώπιον του rechtbank Den Haag (πρωτοδικείου Χάγης, Κάτω Χώρες).

13 Με απόφαση που εξέδωσε στις 6 Ιανουαρίου 2023, το ως άνω δικαστήριο έκρινε ότι η προσφυγή του X είναι βάσιμη και ότι, με τη WBV 2022/22, ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας δεν είχε παρατείνει νομίμως την προθεσμία εξετάσεως των αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου. Με την ίδια απόφαση, το ως άνω δικαστήριο κάλεσε επίσης τον Υφυπουργό να προβεί σε αρχική ακρόαση του αιτούντος εντός οκτώ εβδομάδων από την ημερομηνία έκδοσης της δικαστικής αποφάσεως και να αποφανθεί επί της αιτήσεως του X εντός οκτώ εβδομάδων από την ακρόαση, διότι άλλως θα επιβληθεί χρηματική ποινή ύψους 100 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης.

14 Ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας άσκησε έφεση κατά της ως άνω αποφάσεως ενώπιον του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας, Κάτω Χώρες), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου.

15 Προς στήριξη του εν λόγω ενδίκου μέσου, ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας υποστηρίζει ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 42, παράγραφος 4, στοιχείο b, του νόμου του 2000 περί αλλοδαπών και του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, δεν απαιτείται να αντιμετωπίζει η εθνική αρχή ραγδαία αύξηση ή να διαπιστώνει «έξαρση» του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται ταυτόχρονα. Η εθνική αρχή μπορεί επίσης να παρατείνει την προθεσμία για την εξέταση των αιτήσεων και σε περίπτωση σταδιακής αυξήσεως του αριθμού τους, σε συνδυασμό και με άλλες περιστάσεις, εφόσον η εν λόγω παράταση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να διασφαλισθεί η κατάλληλη και πλήρης εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας όπως επιτάσσει το άρθρο 31, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32. Ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας υποστηρίζει επιπλέον ότι, κατά την εκτίμηση του ζητήματος εάν πρέπει να παραταθεί η προθεσμία για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, δύναται να λάβει υπόψη τον αριθμό των προς εξέταση εκκρεμών υποθέσεων, καθόσον η εκκρεμότητα αυτή περιορίζει τη δυνατότητά του εξετάσεως των αιτήσεων και καθιστά περαιτέρω δυσχερή στην πράξη την ολοκλήρωση με επιμέλεια της διαδικασίας εντός έξι μηνών από την κατάθεση των αιτήσεων.

16 Στις 14 Απριλίου 2023 ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας χορήγησε στον X άδεια προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου και του κατέβαλε το οφειλόμενο ποσό χρηματικής ποινής.

17 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας εξακολουθεί, πάντως, να έχει έννομο συμφέρον όσον αφορά την έκβαση της εφέσεώς του, δεδομένου ότι με αυτήν προσβάλλεται η απόφαση της 6ης Ιανουαρίου 2023, με την οποία το rechtbank Den Haag (πρωτοδικείο Χάγης) έκρινε ότι η εν λόγω αρχή δεν είχε παρατείνει νομίμως, βάσει της WBV 2022/22, την προθεσμία εξετάσεως των μνημονευόμενων στην εν λόγω πράξη αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου.

18 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, αν ερμηνευθεί ευρέως, ο όρος «ταυτόχρονα», ο οποίος μνημονεύεται στο άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, έχει τη σημασία «εντός συντόμου χρονικού διαστήματος», δεδομένου ότι, στην πράξη, οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας σπανίως υποβάλλονται ταυτόχρονα. Κατά το αιτούν δικαστήριο, ωστόσο, εξακολουθεί να απαιτείται οριοθέτηση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου επέρχεται αύξηση του αριθμού των εν λόγω αιτήσεων η οποία μπορεί να χαρακτηρισθεί ως «έξαρση» υποβολής αιτήσεων. Επιπροσθέτως, λαμβανομένου υπόψη ότι οι αυξήσεις αυτές δεν καθίστανται αμέσως αντιληπτές, το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας) επισημαίνει ότι η συγκεκριμένη διάταξη μπορεί να τεθεί λυσιτελώς σε εφαρμογή μόνον κατόπιν της παρελεύσεως ορισμένου χρονικού διαστήματος.

19 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς το ζήτημα αν η οδηγία 2013/32 επιτρέπει, στο πλαίσιο ευρύτερης ερμηνείας, την παράταση της προθεσμίας για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός τους αυξάνεται μόνον σταδιακά, μολονότι, σε τέτοια περίπτωση, ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας διαθέτει άπλετο χρονικό περιθώριο και δυνατότητα να αυξήσει την ικανότητά του εξετάσεως των εν λόγω αιτήσεων. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η συγκεκριμένη ερμηνεία μπορεί να γίνει δεκτή, διότι είναι σύμφωνη με τον σκοπό της οδηγίας 2013/32, κατά τον οποίο η αποφαινόμενη αρχή πρέπει να εκδίδει αποφάσεις επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας όσο το δυνατόν συντομότερα αλλά και με τη δέουσα επιμέλεια.

20 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι και το άρθρο 31, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 ασκεί επιρροή στην ερμηνεία του άρθρου της 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, καθόσον προβλέπει ότι η διαδικασία εξετάσεως πρέπει να ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατό, με την επιφύλαξη κατάλληλης και πλήρους εξετάσεως. Η συσχέτιση των δύο αυτών απαιτήσεων είναι, επομένως, σημαντική, πλην όμως όχι ιδιαιτέρως σαφής.

21 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι στερείται σαφήνειας και η φράση «μεγάλος αριθμός», σε σύνδεση με τους υπηκόους τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς που υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας. Διερωτάται αν ο εν λόγω αριθμός πρέπει να καθορίζεται κατά απόλυτο τρόπο ή αν είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τη ροή των συγκεκριμένων αιτήσεων σε ορισμένο κράτος μέλος.

22 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ακόμη αν η δυσχέρεια ολοκληρώσεως, στην πράξη, της διαδικασίας για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός της προθεσμίας έξι μηνών, η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, μπορεί να οφείλεται σε άλλες περιστάσεις και όχι αποκλειστικώς στον μεγάλο αριθμό τέτοιων αιτήσεων οι οποίες υποβάλλονται ταυτόχρονα.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) α) Δύναται η αποφαινόμενη αρχή να ασκήσει την εξουσία της να παρατείνει την εξάμηνη προθεσμία για την έκδοση απόφασης σε περίπτωση μεγάλου αριθμού αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται ταυτόχρονα κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, όταν ο μεγάλος αυτός αριθμός αιτήσεων διεθνούς προστασίας αυξάνεται σταδιακά εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος και, ως εκ τούτου, είναι πολύ δύσκολη πρακτικώς η ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών; Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η λέξη "ταυτόχρονα" στο εν λόγω πλαίσιο;

β) Βάσει ποίων κριτηρίων πρέπει να κριθεί αν υπάρχει "μεγάλος αριθμός" αιτήσεων διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32;

2) Υπάρχει χρονικός περιορισμός όσον αφορά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει να υπάρξει αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας ώστε να εμπίπτει στο άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πόσο μπορεί να είναι αυτό το χρονικό διάστημα;

3) Κατά την εκτίμηση του κατά πόσον, πρακτικώς, είναι πολύ δύσκολη η ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, μπορούν να ληφθούν υπόψη, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας, και περιστάσεις που δεν οφείλονται στην αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, όπως το γεγονός ότι η αποφαινόμενη αρχή έχει να αντιμετωπίσει καθυστερήσεις που υπήρχαν πριν από την αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας ή την έλλειψη προσωπικού;»

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

24 Στις γραπτές παρατηρήσεις της, η Γαλλική Κυβέρνηση διατύπωσε αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποστηρίζοντας, κατ' ουσίαν, ότι η διαφορά της κύριας δίκης κατέστη θεωρητικής φύσεως, δεδομένου ότι χορηγήθηκε στον X άδεια προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου.

25 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ αποτελεί μέσο συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, με την οποία το Δικαστήριο παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τα στοιχεία ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης που τους είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς επί της οποίας καλούνται να αποφανθούν. Ο δικαιολογητικός λόγος της προδικαστικής παραπομπής δεν έγκειται στη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης επί γενικών ή υποθετικών ζητημάτων, αλλά στην αυτονόητη ανάγκη αποτελεσματικής επιλύσεως μιας ένδικης διαφοράς. Όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, η ζητούμενη προδικαστική απόφαση πρέπει να είναι «αναγκαία» για να καταστεί δυνατή η εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου «έκδοση της δικής του απόφασης» επί της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Miasto Łowicz και Prokurator Generalny, C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234, σκέψεις 44 και 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως υπενθυμίσει ότι τόσο από το γράμμα όσο και από την οικονομία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η διαδικασία προδικαστικής αποφάσεως προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ότι εκκρεμεί πράγματι διαφορά ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, στο πλαίσιο της οποίας αυτά καλούνται να εκδώσουν απόφαση που θα λαμβάνει υπόψη την προδικαστική απόφαση (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Miasto Łowicz και Prokurator Generalny, C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

27 Συνεπώς, το Δικαστήριο δύναται να ελέγχει αυτεπαγγέλτως αν εξακολουθεί να εκκρεμεί η διαφορά της κύριας δίκης (απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, Rendón Marín, C-165/14, EU:C:2016:675, σκέψη 24).

28 Συναφώς, από τη δικογραφία την οποία έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ασκήθηκε έφεση κατά της αποφάσεως της 6ης Ιανουαρίου 2023, με την οποία το rechtbank den Haag (πρωτοδικείο Χάγης) έκρινε βάσιμη την προσφυγή του Χ και κάλεσε τον Υφυπουργό Δικαιοσύνης και Ασφάλειας να προβεί σε ακρόαση και να λάβει απόφαση επί της αιτήσεως του Χ, εντός της προθεσμίας που όρισε το εν λόγω πρωτοδικείο. Από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι η εκ μέρους της ως άνω αρχής χορήγηση άδειας προσωρινής διαμονής λόγω ασύλου στις 14 Απριλίου 2023, δεν έθεσε τέλος στη συγκεκριμένη διαφορά, η οποία εξακολουθούσε να εκκρεμεί κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, και ότι το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η αρχή εξακολουθεί να έχει έννομο συμφέρον ως προς την έκβαση της εφέσεώς της, καθόσον με την απόφαση κατά της οποίας ασκήθηκε το ένδικο μέσο κρίθηκε ότι η αρχή δεν είχε παρατείνει νομίμως την προθεσμία εκδόσεως αποφάσεως επί αιτήσεων παροχής ασύλου.

29 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διαφορά της κύριας δίκης εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο οφείλει να αποφανθεί επί της νομιμότητας της ως άνω παρατάσεως και ότι η απάντηση του Δικαστηρίου στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα εξακολουθεί να είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

31 Με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να παρατείνει κατά εννέα μήνες την προθεσμία των έξι μηνών η οποία προβλέπεται από την εν λόγω διάταξη για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε περίπτωση σταδιακής αυξήσεως του αριθμού των αιτήσεων εντός παρατεταμένου χρονικού διαστήματος ή αν, για την εφαρμογή της διατάξεως, το χρονικό διάστημα εντός του οποίου πρέπει να επέλθει αύξηση του αριθμού των αιτήσεων είναι χρονικώς περιορισμένο.

32 Το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την προθεσμία των έξι μηνών για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε περίπτωση κατά την οποία, λόγω του ότι μεγάλος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών ζητεί ταυτόχρονα διεθνή προστασία, καθίσταται στην πράξη δυσχερής η ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας.

33 Επομένως, η δυνατότητα των κρατών μελών να παρατείνουν την προθεσμία των έξι μηνών για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, βάσει της ως άνω διατάξεως, εξαρτάται από τη συνδρομή τριών προϋποθέσεων οι οποίες συνδέονται στενά μεταξύ τους και οι οποίες πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, ήτοι, πρώτον, οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας πρέπει να υποβάλλονται «ταυτόχρονα», δεύτερον, πρέπει να υποβάλλονται από «μεγάλο αριθμό» υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών και, τρίτον, το γεγονός αυτό πρέπει να «καθιστά στην πράξη πολύ δύσκολη [για τις αρχές του κράτους μέλους] την ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών». Οι εν λόγω αλληλένδετες προϋποθέσεις πρέπει να ερμηνευθούν από κοινού.

34 Κατά πρώτον, όσον αφορά την προϋπόθεση περί ταυτόχρονης υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας, επισημαίνεται ότι καμία διάταξη της οδηγίας 2013/32 δεν ορίζει το σημασιολογικό περιεχόμενο και το εύρος της έννοιας «ταυτόχρονα». Η έννοια αυτή πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τη συνήθη σημασία της στην καθομιλουμένη γλώσσα, λαμβανομένων παράλληλα υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου χρησιμοποιείται και των σκοπών της ρύθμισης στην οποία εντάσσεται [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 6ης Ιουλίου 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Ιδιαίτερα σοβαρό έγκλημα), C-402/22, EU:C:2023:543, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

35 Κατά τη συνήθη σημασία του στην καθομιλουμένη, ο όρος αυτός είναι συνώνυμος με το επίρρημα «συγχρόνως», στοιχείο που συνεπάγεται ότι, κατ' αρχήν, ο μεγάλος αριθμός αιτήσεων διεθνούς προστασίας, ο οποίος μνημονεύεται στο άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32, πρέπει να υποβάλλεται κατά το ίδιο χρονικό σημείο.

36 Τούτου λεχθέντος, δεδομένου ότι, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 45 των προτάσεών της, οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας σπανίως υποβάλλονται, στην πράξη, κατά το ίδιο ακριβώς χρονικό σημείο και προκειμένου η ως άνω διάταξη να μην καταστεί άνευ ουδεμίας πρακτικής αποτελεσματικότητας, ο όρος «ταυτόχρονα» πρέπει να νοηθεί ως έχον τη σημασία «εντός σύντομου χρονικού διαστήματος», στοιχείο το οποίο αποτελεί ένδειξη περί του ότι η συγκεκριμένη διάταξη δεν αφορά την περίπτωση σταδιακής αυξήσεως του αριθμού των αιτήσεων εντός παρατεταμένου χρονικού διαστήματος.

37 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την προϋπόθεση περί υποβολής των αιτήσεων διεθνούς προστασίας από «μεγάλο» αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών, το επίθετο «μεγάλος», κατά τη συνήθη σημασία του στην καθομιλουμένη, δηλώνει «υψηλό» αριθμό αιτούντων διεθνή προστασία.

38 Δεδομένου ότι η οδηγία 2013/32 δεν περιλαμβάνει κριτήρια βάσει των οποίων να καθίσταται δυνατός ο ποσοτικός προσδιορισμός, έστω και σχετικώς, του εν λόγω αριθμού, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στα σημεία 46 και 48 των προτάσεών της, η εκτίμηση περί της υπάρξεως «μεγάλου αριθμού» τέτοιων αιτούντων πρέπει να διενεργείται με γνώμονα τη συνήθη και προβλέψιμη ροή των αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός του οικείου κράτους μέλους, βάσει των σύγχρονων και παρελθοντικών στατιστικών τάσεων. Για να υφίσταται «μεγάλος αριθμός» αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται «ταυτόχρονα», κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32, η αποφαινόμενη αρχή πρέπει, επομένως, να καταδείξει, βάσει συγκριτικής αναλύσεως αριθμητικών στοιχείων, την ύπαρξη σημαντικής αυξήσεως, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, του αριθμού των εν λόγω αιτήσεων σε σύγκριση με τη συνήθη και προβλέψιμη τάση εντός του οικείου κράτους μέλους.

39 Κατά τρίτον, όσον αφορά την προϋπόθεση περί υπάρξεως πρακτικών δυσχερειών για την ολοκλήρωση, εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, της διαδικασίας εξετάσεως μεγάλου αριθμού αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται ταυτόχρονα, η εκτίμηση περί της υπάρξεως τέτοιων δυσχερειών πρέπει να διενεργείται με γνώμονα, ιδίως, τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32.

40 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει ότι τα κράτη μέλη, αφενός μεν, ορίζουν αποφαινόμενη αρχή υπεύθυνη για τη δέουσα εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, βάσει της παρούσας οδηγίας, αφετέρου δε, μεριμνούν ώστε να παρέχονται στην εν λόγω αρχή τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένου επαρκούς και ικανού προσωπικού, για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία.

41 Καθόσον, όμως, η αποφαινόμενη αρχή πρέπει να διαθέτει τα αναγκαία μέσα ώστε να μπορεί να διεκπεραιώνει τη συνήθη και προβλέψιμη ροή των αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, η εν λόγω αρχή μπορεί να αντιμετωπίσει πρόβλημα όσον αφορά την ικανότητα κατάλληλης και πλήρους εξετάσεως των αιτήσεων εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας μόνον σε περίπτωση σημαντικής αυξήσεως, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, των αιτήσεων σε σύγκριση με τη συνήθη και προβλέψιμη τάση εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

42 Αντιθέτως, εάν ο αριθμός των αιτήσεων διεθνούς προστασίας αυξάνεται σταδιακά εντός παρατεταμένου χρονικού διαστήματος, το οικείο κράτος μέλος οφείλει να λάβει μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, ώστε να προσαρμόσει την ικανότητά του εξετάσεως των εν λόγω αιτήσεων. Ειδικότερα, η διάρκεια του κρίσιμου χρονικού διαστήματος για την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 δεν δύναται να υπερβαίνει τον χρόνο που είναι αναγκαίος ώστε ένα κράτος μέλος να αυξήσει τα μέσα που διατίθενται στην αποφαινόμενη αρχή και να έχει εκ νέου επαρκή ικανότητα εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία.

43 Κατά τέταρτον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 18 της οδηγίας 2013/32 προκύπτει ότι η συγκεκριμένη οδηγία αποσκοπεί στην καθιέρωση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να λαμβάνεται απόφαση επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας το συντομότερο δυνατόν, με την επιφύλαξη της διενέργειας κατάλληλης και πλήρους εξετάσεως.

44 Βεβαίως, οι κατά το άρθρο 31, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32 δυνατότητες παρατάσεως της προθεσμίας των έξι μηνών προβλέφθηκαν για να αντιμετωπισθούν ειδικές καταστάσεις που δικαιολογούν μεγαλύτερη προθεσμία εξετάσεως, προκειμένου να διασφαλισθεί η κατάλληλη και πλήρης εξέταση των αιτήσεων.

45 Όπως, όμως, προκύπτει από τις σκέψεις 41 και 42 της παρούσας αποφάσεως, μόνον αν ο αριθμός των αιτήσεων διεθνούς προστασίας αυξήθηκε ουσιωδώς και εντός σύντομου χρονικού διαστήματος ενδέχεται να αντιμετωπίσει η αποφαινόμενη αρχή πρόβλημα ικανότητας εξετάσεως των αιτήσεων κατά το εξάμηνο της περιόδου εξετάσεως, πρόβλημα το οποίο θα δικαιολογούσε παράταση της συγκεκριμένης προθεσμίας βάσει του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32.

46 Ως εκ τούτου, τυχόν ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 η οποία θα παρείχε σε κράτος μέλος τη δυνατότητα παρατάσεως της προθεσμίας των έξι μηνών για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε περίπτωση σταδιακής αυξήσεως του αριθμού των εν λόγω αιτήσεων εντός παρατεταμένου χρονικού διαστήματος θα υπονόμευε τον επιδιωκόμενο με την οδηγία σκοπό.

47 Από το σύνολο των προεκτεθέντων συνάγεται ότι το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 τυγχάνει εφαρμογής σε περίπτωση σημαντικής αυξήσεως, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε σύγκριση με τη συνήθη και προβλέψιμη τάση εντός του οικείου κράτους μέλους και ότι, κατά συνέπεια, δεν καταλαμβάνει περίπτωση σταδιακής αυξήσεως του αριθμού των αιτήσεων εντός παρατεταμένου χρονικού διαστήματος.

48 Ειδικότερα, υφίσταται περιορισμός του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου πρέπει να επέλθει αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας προκειμένου η περίπτωση να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 και του οποίου η διάρκεια δεν μπορεί να υπερβαίνει τον χρόνο που είναι αναγκαίος για ένα κράτος μέλος προκειμένου αυτό να αυξήσει τα μέσα που διατίθενται στην αποφαινόμενη αρχή και να έχει εκ νέου επαρκή ικανότητα εξετάσεως των υποβληθεισών αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός της προβλεπόμενης από την εν λόγω διάταξη προθεσμίας, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις εκ του άρθρου 4, παράγραφος 1, της συγκεκριμένης οδηγίας. Ο εν λόγω αναγκαίος χρόνος πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την πρόσληψη και κατάρτιση προσωπικού ικανού για την κατάλληλη και πλήρη εξέταση των υποβληθεισών αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

49 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να παρατείνει κατά εννέα μήνες την προθεσμία των έξι μηνών η οποία προβλέπεται από την εν λόγω διάταξη για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε περίπτωση σημαντικής αυξήσεως, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, του αριθμού των αιτήσεων σε σύγκριση με τη συνήθη και προβλέψιμη τάση εντός του οικείου κράτους μέλους, όχι όμως και στην περίπτωση η οποία χαρακτηρίζεται από σταδιακή αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας επί μακρό χρονικό διάστημα.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

50 Με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, έχει την έννοια ότι η δυσχέρεια, στην πράξη, να ολοκληρωθεί η διαδικασία εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών μπορεί να δικαιολογείται από άλλες περιστάσεις, πλην του μεγάλου αριθμού αιτήσεων που υποβάλλονται ταυτόχρονα, όπως είναι η ύπαρξη σημαντικού όγκου αιτήσεων που έχουν υποβληθεί προγενέστερα και των οποίων εκκρεμεί η εξέταση ή η έλλειψη προσωπικού της αποφαινόμενης αρχής.

51 Από το γράμμα του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 προκύπτει ότι οι πρακτικές δυσχέρειες για την τήρηση της προθεσμίας των έξι μηνών όσον αφορά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, οι οποίες δικαιολογούν την παράταση της συγκεκριμένης προθεσμίας βάσει της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να οφείλονται στον μεγάλο αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών που αιτούνται ταυτόχρονα διεθνή προστασία.

52 Εάν γίνονταν δεκτές και άλλες περιστάσεις, εκτός του μεγάλου αριθμού αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται ταυτόχρονα, προκειμένου να δικαιολογείται παράταση της προθεσμίας εξετάσεως βάσει της εν λόγω διατάξεως θα υπονομευόταν η εκπλήρωση των υποχρεώσεων τις οποίες πρέπει να τηρούν τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, όπως αυτές μνημονεύθηκαν στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως.

53 Στο μέτρο που η διάταξη αυτή συνεπάγεται ότι το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει ότι η αποφαινόμενη αρχή είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τις διακυμάνσεις του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός των αιτήσεων αντιστοιχεί σε συνήθη και προβλέψιμη τάση, το κράτος μέλος οφείλει να έχει προβλέψει τα μέσα που παρέχουν στην αποφαινόμενη αρχή προσήκουσα ικανότητα εξετάσεως των αιτήσεων. Αντιθέτως, σε περίπτωση επελεύσεως απρόβλεπτων περιστάσεων, όπως είναι η μεγάλη αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται ταυτόχρονα, δεν μπορεί να αναμένεται από ένα κράτος μέλος να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του εντός της απαιτούμενης προθεσμίας των έξι μηνών, καθόσον τα αρχικώς προβλεπόμενα μέσα μπορεί να μην είναι επαρκή, το δε κράτος μέλος δεν είναι κατ’ ανάγκην σε θέση να ανταποκριθεί άμεσα στις επιπλέον ανάγκες, μεταξύ άλλων προσωπικού, που συνεπάγεται η αύξηση αυτή.

54 Πράγματι, μολονότι τα κράτη μέλη πρέπει να ενισχύουν τους ανθρώπινους πόρους της αποφαινόμενης αρχής σε περίπτωση αυξήσεως του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, δεν μπορεί να αναμένεται από αυτά να είναι αμέσως σε θέση να ανταποκριθούν στις επιπλέον ανάγκες προσωπικού τις οποίες συνεπάγεται η εντός σύντομου χρονικού διαστήματος αύξηση του αριθμού των αιτήσεων σε σύγκριση με τη συνήθη και προβλέψιμη τάση εντός του οικείου κράτους μέλους. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν τον χρόνο που είναι αναγκαίος για την αύξηση των μέσων τα οποία παρέχονται στην αποφαινόμενη αρχή και να έχουν εκ νέου επαρκή ικανότητα για την εξέταση των αιτήσεων σύμφωνα με την οδηγία. Για τον λόγο αυτόν, το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32 προβλέπει τη δυνατότητα παρατάσεως της προθεσμίας εξετάσεως των εν λόγω αιτήσεων για χρονικό διάστημα που δεν πρέπει να υπερβαίνει τους εννέα επιπλέον μήνες.

55 Συνεπώς, ο αριθμός των αιτήσεων διεθνούς προστασίας των οποίων εκκρεμεί η εξέταση κατά το χρονικό σημείο επελεύσεως της σημαντικής αυξήσεως του αριθμού των εν λόγω αιτήσεων που υποβάλλονται ταυτόχρονα δεν μπορεί να συνιστά αφ’ εαυτού περίσταση δικαιολογούσα παράταση βάσει του άρθρου 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32. Σε περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός των αιτήσεων διεθνούς προστασίας εξακολουθεί να είναι διαρκώς υψηλός επί μακρόν, το κράτος μέλος υποχρεούται να προβλέψει την παροχή κατάλληλων μέσων στην αποφαινόμενη αρχή προκειμένου να διασφαλίσει την εκ μέρους της επαρκή ικανότητα εξετάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας.

56 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2013/32, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, έχει την έννοια ότι η δυσχέρεια, στην πράξη, να ολοκληρωθεί η διαδικασία εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών μπορεί να δικαιολογείται μόνον από τον μεγάλο αριθμό αιτήσεων που υποβάλλονται ταυτόχρονα και όχι από άλλες περιστάσεις, όπως είναι η ύπαρξη σημαντικού όγκου αιτήσεων που έχουν υποβληθεί προγενέστερα και των οποίων εκκρεμεί η εξέταση ή η έλλειψη προσωπικού της αποφαινόμενης αρχής.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας,

έχει την έννοια ότι:

η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να παρατείνει κατά εννέα μήνες την προθεσμία των έξι μηνών η οποία προβλέπεται από την εν λόγω διάταξη για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, σε περίπτωση σημαντικής αυξήσεως, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, του αριθμού των αιτήσεων σε σύγκριση με τη συνήθη και προβλέψιμη τάση εντός του οικείου κράτους μέλους, όχι όμως και στην περίπτωση η οποία χαρακτηρίζεται από σταδιακή αύξηση του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς προστασίας επί μακρό χρονικό διάστημα.

2) Το άρθρο 31, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας,

έχει την έννοια ότι:

η δυσχέρεια, στην πράξη, να ολοκληρωθεί η διαδικασία εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών μπορεί να δικαιολογείται μόνον από τον μεγάλο αριθμό αιτήσεων που υποβάλλονται ταυτόχρονα και όχι από άλλες περιστάσεις, όπως είναι η ύπαρξη σημαντικού όγκου αιτήσεων που έχουν υποβληθεί προγενέστερα και των οποίων εκκρεμεί η εξέταση ή η έλλειψη προσωπικού της αποφαινόμενης αρχής.

(υπογραφές)